

JOSEP ROVIROSA OLIVÉ, secretari general de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient núm. 27/2022 els membres del Consell de la Informació de Catalunya van adoptar per unanimitat i en reunió de data 30 de gener de 2023 el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

Expedient núm. 27/2022

ASSUMPTE: Queixa online rebuda el 9 de juliol de 2022, presentada per C.P. sobre la vulneració del criteri 7 del Codi a propòsit d'un article publicat pel periodista Andreu Gomila, el 4 de juliol de 2022, amb el títol "Brook, Ostermeier i la desconexió", publicat al Setmanari *El Temps* de les arts (<https://tempsarts.cat/arts-esceniques/teatre/brook-ostermeier-i-la-desconnexio/>).

ANTECEDENTS

La queixa fa referència a la vulneració del criteri setè del codi, on s'esmenta que "com a norma general, els professionals de la informació han d'evitar qualsevol situació de conflicte d'interessos, ja sigui d'àmbit polític, comercial, econòmic, financer o familiar, que qüestionari la credibilitat i imparcialitat de la seva funció".

Aquesta queixa està relacionada amb una queixa prèviament rebuda pel Consell de la Informació (ponència 28/2022), ja que està signada per la mateixa persona. Si bé el motiu de la queixa és similar, a la queixa 28/2022 no es feia referència a la vulneració d'un criteri concret, i en aquesta sí que es fa referència al criteri setè del codi.

D'acord amb la persona que signa la queixa, el periodista Andreu Gomila signa el quatre de juliol de 2022 una peça titulada "Brook, Ostermeier i la desconexió", publicat al Setmanari *El Temps* (<https://tempsarts.cat/arts-esceniques/teatre/brook-ostermeier-i-la-desconnexio/>), en què es fa ús d'un to elogiós sobre l'obra de teatre ressenyada. S'indica que aquest fet no és aïllat, ja que també és present en altres peces publicades per Gomila sobre obres del festival GREC. Per això, l'autora de la queixa inclou l'enllaç d'un altre text signat per Gomila per al bloc del festival Grec el 2 de juny del 2022 (<https://www.barcelona.cat/grec/ca/bloc/pablo-gisbert-o-timagines-o-timaginein>).

Un altre aspecte que es recull a la queixa, és que el periodista Andreu Gomila cobra del mateix festival per fer publicitat dels seus espectacles. La queixa fa aquesta afirmació perquè indica que Andreu Gomila, treballa pel Festival Grec i escriu els textos promocionals de la seva web: <https://www.barcelona.cat/grec/ca/bloc/pablo-gisbert-o-timagines-o-timaginein>.

Com a conseqüència d'això, la firmant de la queixa posa en qüestió si "una persona pot cobrar del mateix festival que després ha de ressenyar?". Així mateix, es qüestiona si "els textos a *El Temps de les Arts* formen part també d'un acord publicitari amb el festival? No es pot confondre aquí la tasca del periodista amb la del publicista?"

AL.LEGACIONS

S'han rebut les al·legacions d'Ariadna Mas Vall, directora coordinadora del setmanari El Temps de les Arts. Mas indica el següent:

“En resposta a la queixa que ens han comunicat, informar-los que El Temps de les Arts no té periodistes en plantilla, sinó col·laboradors externs que paral·lelament treballen en altres feines i projectes. A banda d'això, el Sr. Andreu Gomila col·labora a El Temps de les Arts fent articles d'opinió que es caracteritzen pel seu esperit crític i no ens consta que siguin especialment elogiosos pel que fa al festival Grec que comenten.”

Si bé no s'han demanat al·legacions a Andreu Gomila, amb motiu de la ponència 28/2022, la queixa de la qual signa la mateixa persona que signa la d'aquest expedient, el periodista va fer arribar un text d'al·legacions on comentava els aspectes següents:

“Benvolguts/des, els escric per presentar les meves al·legacions davant de la denúncia de la senyora C.P. davant del Consell de la Informació de Catalunya a causa d'un presumpte conflicte d'interessos a la meva tasca professional com a periodista.

La senyora P. diu que cobro del Festival Grec per fer textos promocionals i alhora escric informacions a La Vanguardia sobre un espectacle, 'Una imagen interior', produït pel mateix certamen i que aquí hi ha un conflicte d'interessos.

D'entrada, deixar clar que soc freelance i col·laboro amb el Grec portant-ne el blog, el qual no conté necessàriament textos promocionals de les obres. Durant tot l'any, publico entrades relacionades i no amb el festival, sempre a proposta meva, que són tan “promocionals” com les entrevistes i articles que surten a la premsa sobre els espectacles que es fan a Barcelona. (...)

No escric els textos promocionals del web del Grec. I sí, col·laboro amb el Grec gràcies a què vaig guanyar un concurs públic per obtenir la feina de “redacció del blog”, cosa que em permet tirar endavant com a freelance. Dit això, mai no ofereixo articles sobre el Grec als mitjans on col·laboro habitualment. L'article denunciat, de fet, no parla del Grec, sinó d'un altre festival i d'un espectacle d'una companyia catalana d'abast internacional que va dur la seva obra a Brussel·les abans de passar pel Grec, cosa que pot ser d'interès per al lector de La Vanguardia i que el redactor del diari em va demanar explícitament que cités.

També condueixo taules rodones, debats i altres actes públics quan un teatre o un altre festival m'ho demana, així com fan molts periodistes d'aquest país. En els últims temps, he treballat per a Temporada Alta, la Sala Beckett, el Teatre Lliure, el CoNCA, el CCCB, la Setmana del Llibre en Català, etc.

No sé on hi ha el conflicte d'interessos. No treballo a l'Ajuntament de Barcelona, de qui depèn el Grec, ni els dec cap fidelitat. A les bases del concurs, s'explicita clarament que els licitants han de ser periodistes amb trajectòria i que la feina no és exclusiva. Només depèn de mi ser deontològicament responsable, cosa que faig cada dia de la meua vida. Per això mai no parlo del Grec com a festival, ni bé ni malament. Però no puc parlar d'un espectacle en una crònica enviada des de

Brussel·les en el context d'un altre festival, al qual hi he anat pels meus propis mitjans? Els deixo a vostès la resposta.”

PONÈNCIA

La queixa fa esment a la vulneració del criteri setè del Codi Deontològic. Tenint en compte el que descriu el text de la queixa rebuda i les al·legacions emeses pel diari es considera el següent:

Andreu Gomila, indica que col·labora amb el Grec portant el bloc, on publica “entrades relacionades i no amb el festival, sempre a proposta meua, que són tan promocionals com les entrevistes i articles que surten a la premsa sobre els espectacles que es fan a Barcelona”. Es considera que els textos escrits per Gomila en aquest bloc no són merament informatius, ja que el periodista fa entrevistes a actors, directors de teatre i altres peces en què fa una valoració crítica de les obres. A la queixa es pregunta si els textos a *El Temps de les Arts* formen part d'un acord publicitari amb el festival on el periodista cobra per fer publicitat. Per tal d'observar si existeix o no un conflicte d'interessos, perquè l'autor de la crítica també publica el web que fa la promoció del Grec, es presta atenció a les seves al·legacions a la ponència 28/2022. En aquest text, Gomila indica que cobra pel seu paper com a periodista que coordina el bloc del Grec, i que el seu càrrec explicita clarament que els licitants han de ser periodistes amb trajectòria i que la feina no és exclusiva. A les al·legacions rebudes per part del *Temps de les Arts* s'indica que el mitjà no té periodistes en plantilla, sinó col·laboradors externs que paral·lelament treballin en altres feines i projectes. Per tant, sembla que això no suposa un problema per a la publicació.

A la queixa també es pregunta si pot confondre aquí la tasca del periodista amb la del publicista. Per saber si Andreu Gomila fa més tasques de publicista que de periodista es presta atenció a l'article publicat per Gomila a *El Temps*. La peça comença amb la mort de Brook, que moria dos dies abans de la publicació de l'article, per fer una valoració, més aviat pessimista, de la programació teatral a què té accés el públic de Barcelona. Tot i que parla de forma positiva del GREC, perquè s'encarrega de portar la versió de l'obra “Un enemic del poble” de Thomas Ostermeier després de 12 anys sense que sigui present a Barcelona, el text crítica la manca d'ambició de les sales de teatre (i, en menor mesura, dels festivals) de la ciutat, cosa que l'ha portat a desconnectar de figures fonamentals. El contingut de l'article es pot consultar en aquest enllaç (<https://tempsarts.cat/arts-esceniques/teatre/brook-ostermeier-i-la-desconnexio/>) i s'observa que el periodista fa una lectura crítica del panorama teatral de la ciutat més que no pas aprofitar aquest espai per publicitar el festival amb què col·labora.

De conformitat amb la ponència, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent

ACORD:

El CIC considera que la informació publicada a *El Temps de les arts* pel periodista Andreu Gomila no respon a un acord publicitari amb el festival GREC i el periodista

no realitza tasques de publicista sinó de crític. Per tant, no es vulnera el criteri setè del Codi Deontològic.

Tot i això, el CIC creu que la informació de què disposa el lector no és prou completa i transparent. Per evitar-ho, es veu necessari que juntament amb la signatura del periodista s'informi de les col·laboracions que aquest té amb institucions o empreses vinculades a la temàtica de l'article.

Així mateix, per tal d'evitar aquest tipus de situacions, es recomana que els mitjans de comunicació evitin comptar amb la col·laboració de periodistes que estan vinculats a institucions o empreses del mateix sector del què informen.

I per que així consti s'estén la present certificació, amb el vistiplau del president, a Barcelona en data 31 de gener de 2023. Certifico.

Vistiplau
Josep Carles Rius
President

Josep Rovirosa
Secretari General